

Archeologienota Eeklo Schaperijstraat 88

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

1-9-2020

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Eeklo Schaperijstraat 88 (provincie Oost-Vlaanderen), niet gelegen binnen de afgebakende archeologische zone van de historische stadskern van Eeklo, waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt en de bodemingrepen groter zijn dan 1000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, 3354m² groot, heeft een langgerekte, onregelmatige vorm. Het is gevat tussen de Schaperijstraat in het noordoosten, de Spoorwegstraat in het oosten en zuidoosten en het fietspad langsheen de spoorlijn Eeklo-Gent in het zuidwesten. Het terrein is op te delen in 3 delen: in het noordwesten het gebouw Schaperijstraat 88 met ervoor een verharding in steenslag en enige groenaanleg; centraal meerdere aaneengeschakelde garageboxen in een U-vormige configuratie rond een asfaltverharding; in het zuidoosten een smalle groenzone met gras/onkruid.

Hoewel nu gelegen in de stedelijke agglomeratie ten zuidoosten van de stadskern, was het plangebied lange tijd te situeren in een landelijke omgeving. Op de Ferrariskaart loopt van noord naar zuid een weg centraal door het plangebied, met ten westen ervan landbouwgrond en ten oosten bos. Deze weg is de onderdeel van de oude handelsweg van Gent naar Eeklo. Het terrein is onbebouwd, en in het noorden loopt nog een aftakking van de weg verder naar het oosten. In de loop van de 19de eeuw verdwijnt het bos. In de tweede helft van de 19de eeuw vinden er ingrijpende aanpassingen plaats nabij en op het plangebied, met de aanleg van de spoorlijn Gent-Eeklo in 1861 net ten zuiden van het terrein en de aftakking Eeklo-Zelzate (1871) die in het noorden door het plangebied loopt. Het oude wegennet bleef evenwel behouden waardoor het onbebouwde terrein geprangd kwam te liggen tussen de spoorlijnen in het noorden en zuiden en de weg die centraal door het terrein liep. Kort voor of tijdens de Tweede Wereldoorlog vonden er opnieuw wijzigingen plaats: de spoorlijn Eeklo-Zelzate werd iets naar het zuiden verlegd en het deel op het terrein werd gesupprimeerd, en het oude wegennet ter hoogte van het plangebied werd vervangen door de huidige wegenis. Het terrein bleef braakliggend en werd pas eind 20ste eeuw bebouwd. De voormalige spoorlijn Eeklo-Zelzate die door het terrein liep zal vermoedelijk voor enige bodemverstoring gezorgd hebben; het oude wegennet ook, maar dat kan evenzeer als archeologisch spoor aanschouwd worden.

De stad Eeklo ontwikkelde zich op een uiterst gunstige locatie, op een droge west-oost georiënteerde zandrug die als een hogere opduiking afsteekt ten opzichte van de nattere zandgronden ten noorden en ten zuiden en die ongetwijfeld een aantrekkingspleister was voor menselijke bewoning en activiteit in het verleden. Het plangebied is gelegen net onderaan de zuidflank van deze zandrug, op de overgang naar de lagere gronden.

Over de stadskern van Eeklo, en bij uitbreiding de directe omgeving errond, is op archeologisch vlak zo goed als niks gekend. Er gebeurde nog maar weinig gravend archeologisch onderzoek, en enkele recente proefsleuvenonderzoek leverden zo goed als niks op. Iets ten noordwesten van het terrein zouden ooit Romeinse munten zijn gevonden, maar de beschikbare gegevens zijn weinig betrouwbaar. Nochtans zijn er diverse redenen om aan te nemen dat deze locatie al lange tijd aantrekkelijk was voor

menselijke aanwezigheid: de uitgelezen landschappelijke ligging op een hoge rug die boven de lagere gronden ten noorden en zuiden uitsteekt, de aanwezigheid van droge zandgronden, de middeleeuwse ontwikkeling van de stad Eeklo en de aanwezigheid van handelsassen die Eeklo verbonden met Brugge, Gent en Antwerpen. De oude handelsas tussen Eeklo en Gent liep door het plangebied. De ligging net onderaan de zuidflank van de zandrug kan aantrekkelijk geweest zijn voor menselijke aanwezigheid, zowel in de steentijden als in latere archeologische perioden. Er wordt wel opgemerkt dat de ontwikkeling van de spoorlijnen in de jaren 1860-1870 en nadien het ontmantelen van de lijn Eeklo-Zelzate en het verleggen van het wegennet voor 1971 mogelijk voor een bodemverstoring gezorgd kan hebben.

Alle gebouwen worden gesloopt, de verharding wordt opgebroken en het terrein wordt bouwrijp gemaakt. Vervolgens worden er 3 meergezinswoningen opgetrokken in het noordwestelijke deel van het plangebied: één gebouw is gesitueerd langs de Schaperijstraat, 2 gebouwen langs het fietspad en de spoorlijn. Tussen de gebouwen worden parkeerplekken en een groenzone voorzien. De zuidoostelijke smalle strook blijft behouden als groenzone, hier worden een aantal bomen geplant. De gebouwen worden niet onderkelderd. In het noordwestelijke deel (ca. 2900m²) moet rekening gehouden worden met een algemene bodemverstoring van ca. 1m diep, ten gevolge van de afbraakwerken, het werfverkeer en de nieuwbouwwerken (aanleg verhardingen, uitgravingen voor funderingen en nutsleidingen, omgevingsaanleg); plaatselijk zijn er diepere uitgravingen voor nutsvoorzieningen (septische putten, regenwaterputten). De bodemingrepen in de zuidoostelijke groenzone (ca. 450m²) zijn beperkter en grijpen ca. 30cm in in de bodem voor de heraanleg van de groenzone met 7 iets diepere ingrepen ter hoogte van de uitgravingen waar de bomen worden geplant.

Op basis van het bureauonderzoek alleen kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. Hoewel er kan verondersteld worden dat er enige bodemverstoring heeft plaatsgevonden, kan dit momenteel niet objectief aangetoond worden. De geplande werken zijn voornamelijk in het noordwestelijke en centrale deel van het plangebied nogal ingrijpend; de kans dat deze werken eventueel nog aanwezig archeologisch erfgoed zullen verstoren, is reëel. Aangezien er nog maar heel weinig archeologische gegevens gekend zijn over de regio, is er nog veel kenniswinst aanwezig. Er dient bijgevolg een verder vooronderzoek te gebeuren. Dit verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject, omdat het plangebied momenteel nog niet beschikbaar is voor veldwerk.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

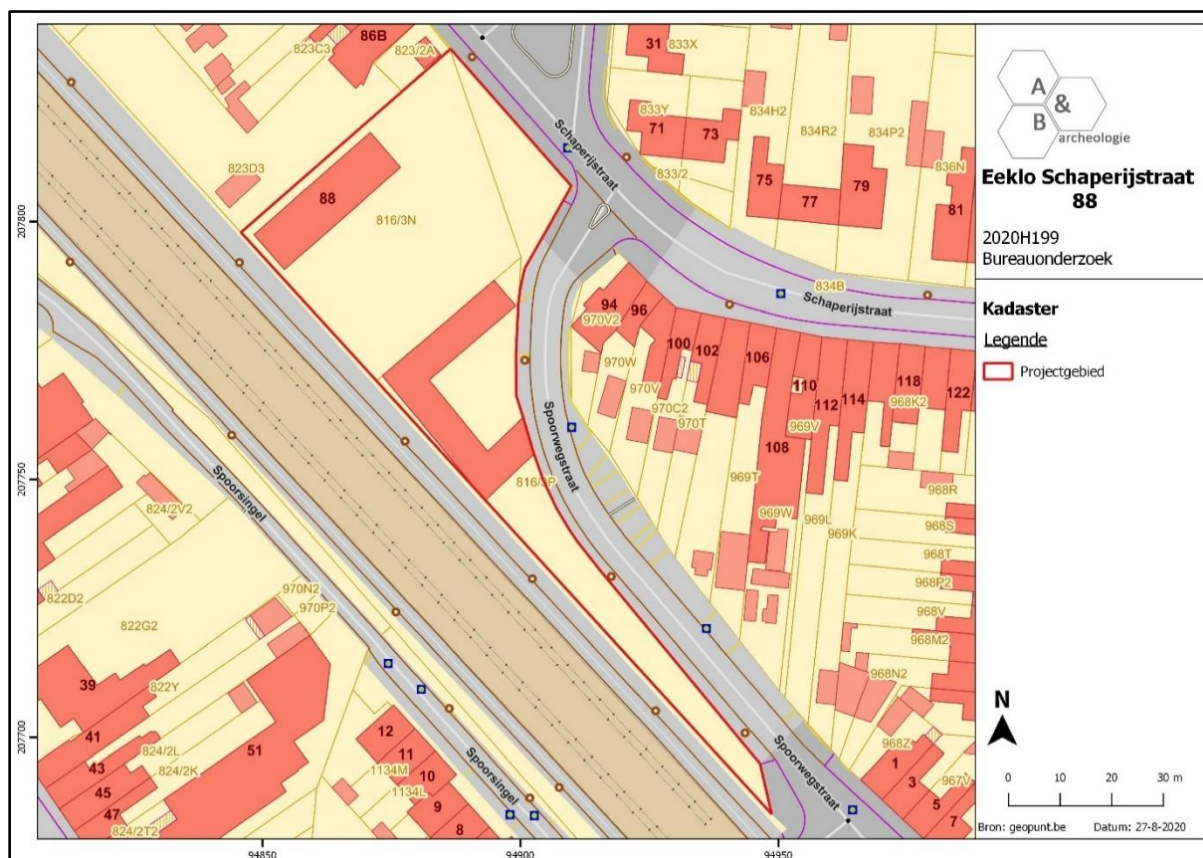
Locatiegegevens: Oost-Vlaanderen, Eeklo, Schaperijstraat 88

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 94735,80 en Y: 207681,40; X: 95058,73 en Y: 207837,22

Oppervlakte plangebied: 3354m²

Kadastergegevens: Eeklo, afdeling 1, sectie D, perceel 816/3N, 816/3P, perceel zonder nummer

Het plangebied komt volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek. Er wordt wel opgemerkt dat het technisch niet mogelijk is om proefsleuven aan te leggen in de zuidoostelijke groenzone; deze strook is zodanig smal dat het niet mogelijk is om een sleuf uit te graven en de grond ernaast te stokeren.

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op de kadasterkaart (bron: initiatiefnemer).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Is een verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Zijn er sporen terug te vinden van, of te relateren aan, de Oude Gentweg die door het terrein liep?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
 - Kan een archeologische site uitgesloten worden?

- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied? Heeft de voormalige spoorlijn de bodem verstoord?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk door een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoekstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoekstappen, inclusief het proefsleuvenonderzoek, niet uitgevoerd te worden op deze delen.

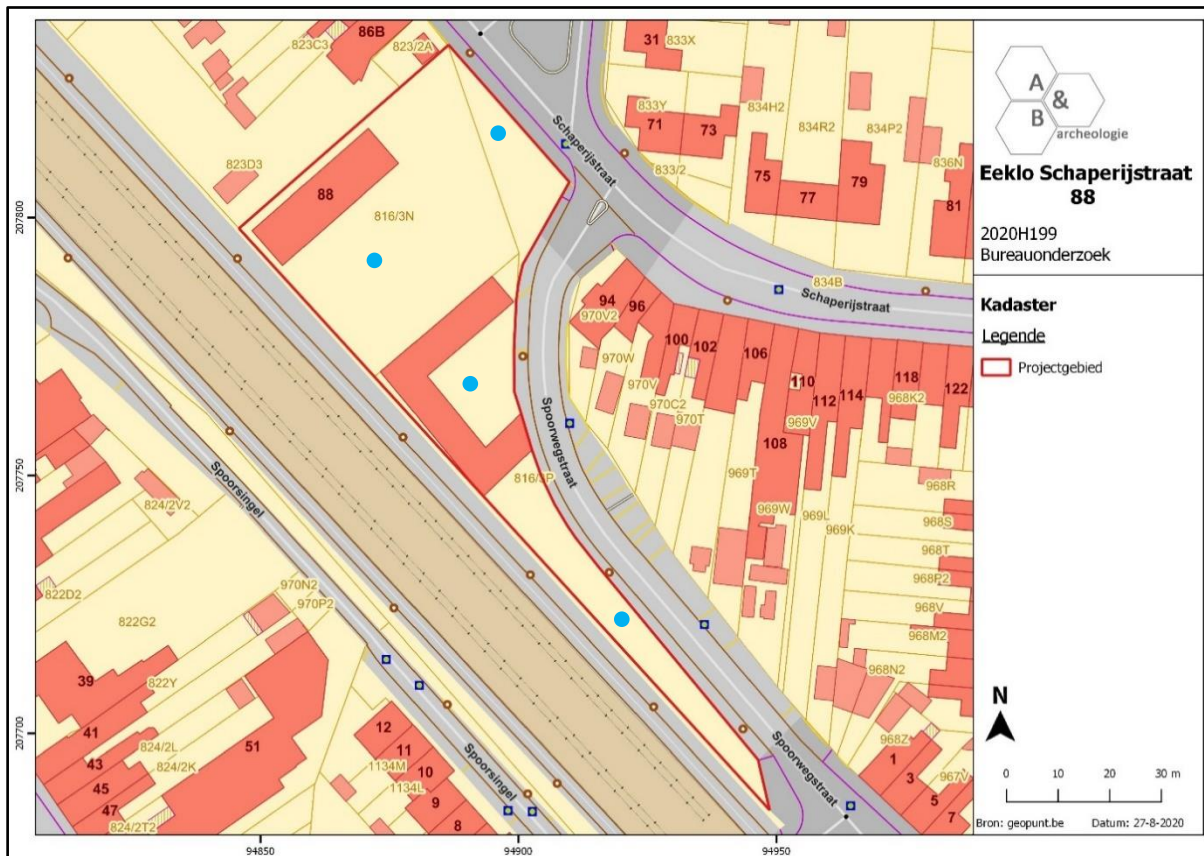
Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

Het is noodzakelijk dat voorafgaand het uitvoeren van het sleuvenonderzoek de bebouwing is afgebroken en de verharding is opgebroken. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat funderingen niet verwijderd worden. Bodemplaten en verhardingen mogen uitgebroken worden, onderliggende losse funderingslagen worden niet verwijderd. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De funderingen kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden 4 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. De vooropgestelde inplanting kan eveneens licht gewijzigd worden ten gevolge van de terreinomstandigheden en eventuele funderingen, obstakels, ... Indien dit zo is, dan wordt dit in de nota gemotiveerd door de erkende archeoloog die het verder vooronderzoek uitvoert. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bijvoorbeeld een intacte podzolbodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is en er bijvoorbeeld geen afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden bewaard zijn, kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoekstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd worden.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten (blauwe stippen) voor het landschappelijk bodemonderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites – in het bijzonder steentijdsites – op te sporen door middel van boringen. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal (bijvoorbeeld verkoalde ecofacten) dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite. De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal (bijvoorbeeld verkoalde ecofacten) dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te evalueren en in ruimte af te bakenen. (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijd artefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en *in situ* bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal (bijvoorbeeld verkoolde ecofacten) dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel *in situ* behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. De verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

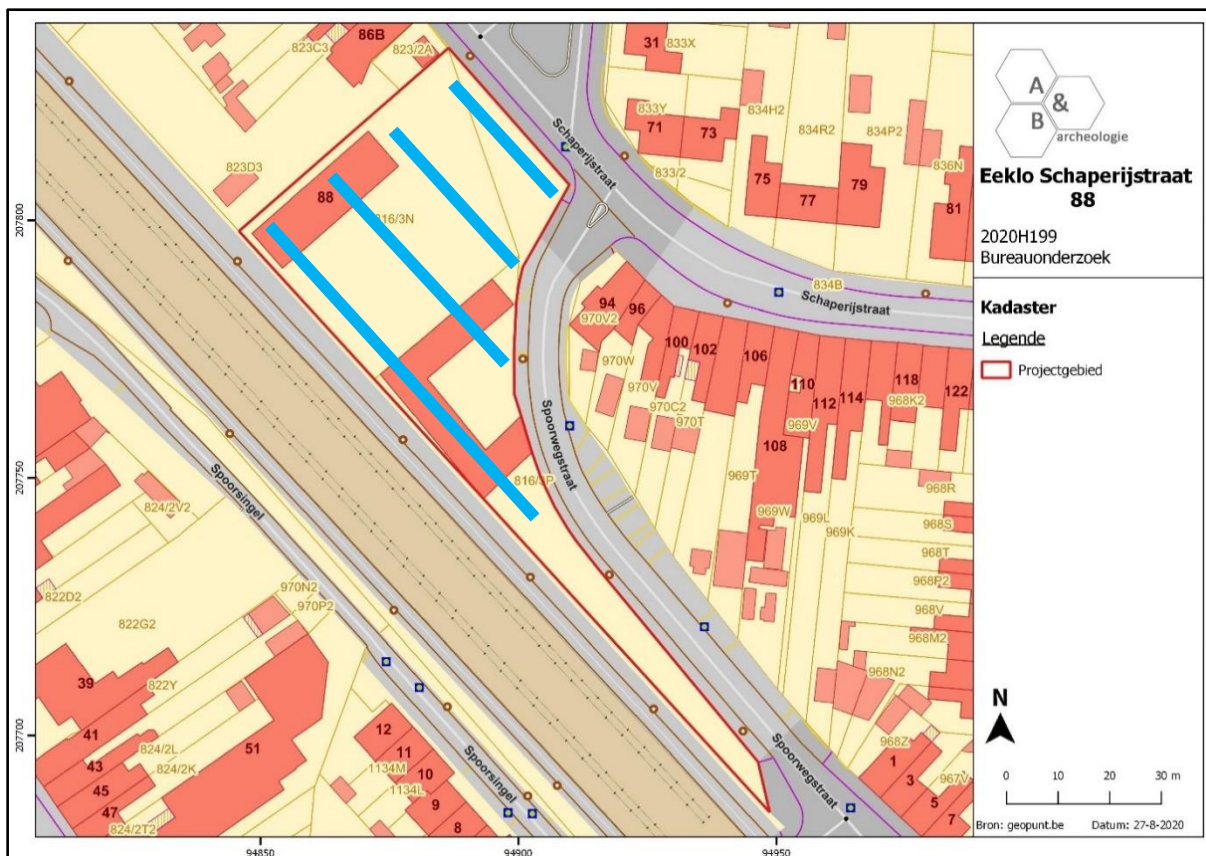
- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en worden noordwest-zuidoost georiënteerd. De vooropgestelde inplanting kan licht gewijzigd worden ten

gevolge van de terreinomstandigheden en eventuele funderingen, obstakels, ... Indien dit zo is, dan wordt dit in de nota gemotiveerd door de erkende archeoloog die het verder vooronderzoek uitvoert. Daarnaast worden extra volg-, dwarsseuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 335m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 84m², door middel van volg-, dwarsseuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 419m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichtn gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zandgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.